

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **F. Š.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Müllerem, advokátem se sídlem Praha 9, Bryksova 939/31, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2004, č. xx, o určení místně příslušného soudu

**t a k t o :**

Soudem **p ř í s l u š n ý m** k vyřízení věci **j e** Krajský soud v Plzni.

### **O d ů v o d n ě n í :**

Žalobou ze dne 22. 3. 2004 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2004, č. xxx, kterým byl žalobci podle ustanovení § 2 nařízení vlády č. 51/1994 Sb., o nárocích osob, kterým byl odňat nebo snížen důchod podle dřívějších předpisů a některých osob účastných soudní rehabilitace, přiznán jednorázový přírůbek k důchodu ve výši 16 068 Kč. Žaloba byla podána u žalované a poté byla předložena s příslušným spisovým materiálem Krajskému soudu v Plzni.

Usnesením tohoto soudu ze dne 11. 6. 2004, č. j. 16 Cad 53/2004 – 12 bylo vysloveno, že se věc postupuje Městskému soudu v Praze. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, Krajský soud v Plzni vycházel ze závěru, že v této věci se nejedná o rozhodnutí ve věci důchodového pojištění a důchodového zabezpečení, kde je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popř. v jehož obvodu se zdržuje (§ 7 odst. 3 s. ř. s.), jelikož se jedná o jednorázový přírůbek k důchodu dle § 2 nařízení vlády č. 51/1994 Sb. Místně příslušným je tedy krajský soud v jehož obvodu je sídlo správního orgánu (v tomto případě Městský soud v Praze - § 7 odst. 2 s. ř. s.).

Městský soud v Praze s postoupením této věci vyslovil nesouhlas a v souladu s ustanovením § 7 odst. 6, věta druhá s. ř. s předložil věc k rozhodnutí o místní příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že se jedná o věc důchodového pojištění.

Nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci byl shledán důvodným.

Pro rozhodnutí předmětného sporu o místní příslušnost je rozhodující charakter přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu, tedy konkrétně zda jde o rozhodnutí ve věci důchodového pojištění či nikoli. Podle ustanovení § 3 odst. 2 uvedeného nařízení vlády není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, platí o rozhodování o částkách důchodu podle § 1 a jednorázovému přírůbku k důchodu podle § 2 a o jejich poskytování předpisy o sociálním

zabezpečení. Takovýmto předpisem je nutno rozumět především zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Podle ustanovení § 2 sociálního zabezpečení podle tohoto zákona zahrnuje: a) nemocenské pojištění zaměstnanců a osob postavených v jim v tomto pojištění naroveň a nemocenské pojištění osob samostatně výdělečně činných, b) důchodové pojištění a zvýšení důchodu pro bezmocnost náležející podle zákona o sociálním zabezpečení. Že se nejedná o nemocenské pojištění (ani zvýšení důchodu pro bezmocnost) je nesporné. Jde tedy o přezkoumání správního rozhodnutí ve věci důchodového pojištění. Ostatně – nehledě i na toto zákonné ustanovení – není důvodu, aby se režim jednorázového příplatku k důchodu zásadně lišil od režimu vlastního „důchodu“.

Ze všech těchto důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud o nesouhlasu Městského soudu v Praze, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Krajský soud v Plzni (§ 7 odst. 6 věta druhá s. ř. s.) Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 6 věta třetí s. ř. s.) a právní mocí tohoto usnesení pozbývá účinků rozhodnutí nižšího soudu o postoupení věci.

**P o u ě n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. 11. 2004

JUDr. Petr Příhoda  
předseda senátu